

set kunne afstedkomme højst beklagelige Følger. Jeg mener, at man kan lykønske den højtærede Handelsminister til Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Ministeren for Handel og Søfart (Johan Hansen): Maa jeg bringe de to ærede Talere en Tak for deres imødekommende Udtalelser. Jeg skal sige til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), som jo væsentligst berørte Spørgsmaalet om Taksatorer, at jeg i et og alt kan slutte mig til hans Tanke. Hvad enten det skulde være nødvendigt at fremkomme med en særlig Lov om Taksatorer, eller man kan indføre dem allerede ved denne Lov, kan jeg sige, at principielt er jeg ganske enig med det ærede Medlem i hans Tanke og tror ogsaa, at saaledes som Lovforslaget er affattet, maa man uden videre kunne gaa til Oprettelsen af Taksatorer. Den supplerende Prøve, der er nævnt i § 2, b., er jo i Virkeligheden en Prøve som Taksator — Ordet Taksation er jo oven i Købet nævnt. Det vil naturligt føre til, at der bliver en større Adskillelse mellem de to Eksaminer, saaledes at man vil faa en Eksamen udelukkende for autoriserede Revisorer og en supplerende Eksamen for autoriserede Taksatorer og Revisorer. Jeg for mit Vedkommende kan ikke se, at der skulde være noget som helst at indvende imod den Tanke, og den vil altsaa være nærmere at formulere i den Anordning, som skal resultere af dette Lovforslag. I det hele og store kan jeg takke det ærede Medlem for, at han har henledt Opmærksomheden paa dette Punkt, og jeg skal gøre mit til, naar vi nu faa det nærmere udarbejdet, at imødekomme ham paa enhver Maade, hvorved man ogsaa eventuelt vil kunne undgaa at komme med en særlig Lov om Taksatorer. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i, at der vil være lige saa god Brug for Taksatorer som for Revisorer herhjemme. I andre Lande, i Tyskland i alt Fald, ere jo Revisorerne, saa vidt jeg ved, samtidig Taksatorer, og at der fra Erhvervslivets Side ogsaa vil kunne være Brug for Taksatorer, er vist ganske utvivlsomt.

Jeg tror hermed at have imødekommet de Ønsker, som det ærede Medlem fremsatte. Det ærede Medlem omtalte ogsaa Bestemmelsen i § 3, at Domstolene fortrinsvis skulle benytte Revisorer, dersom disse have Bopæl eller Forretningskontor i Retskredsen. Jeg tror ikke, at det vil være heldigt at gaa bort fra den Bestemmelse, for det vil meget let føre til, at

man i de fleste Tilfælde fra hele Landet vil henvende sig til København, hvor man utvivlsomt vil have — maa jeg kalde det det bedste Materiale til Raadighed. Meningen var jo, at vi skulde have Revisorer ansatte over hele Landet. Jeg saa helst, at enhver By eller større Kreds fik sin Revisor, og man maa jo gaa ud fra, at der overalt findes kvalificerede Folk, som Ministeriet uden Betænkelighed kan ansætte. Hvis ikke, saa antager jeg, at en eller anden Københavnner maaske kunde se sin Fordel ved at nedsætte sig i en saadan Provinsby. Det skulde være saaledes, at der findes Revisorer overalt, og i saa Tilfælde mener jeg, det vil være rigtigt, at Domstolene ere forpligtede til at benytte Revisoren paa det paagældende Sted i Stedet for at kunne henvende sig til en maaske endnu større Autoritet i København. Ellers vil Forholdet let blive forrykket, ved at der samles en stor Mængde Arbejde paa enkelte Hænder, og det kan bevirke, at andre Revisorer maaske blive mindre heldigt stillede. Vi skulde gerne se at fordele Virksomheden saa vidt muligt over hele Landet, og jeg tror derfor, at denne Bestemmelse vil det ikke være heldigt at røre ved.

Med Hensyn til Bestemmelsen om, at Ministeriet skulde have Ret til indenfor et Tidsrum af 5 Aar at beskikke Revisorer, skal jeg sige, at det er ikke nogen Forglemmelse, at dette ikke er rettet i Folketinget. Man har med Villie ladet denne Bestemmelse blive staaende, uagtet man har nedsat den Tid, de autoriserede Revisorer skulle have arbejdet paa en autoriseret Revisors Kontor, til 3 Aar. Det er med god Grund, idet man er gaaet ud fra, at selv om man vedtager Oprettelsen af denne Institution, vil der ganske sikkert gaa nogen Tid, inden den kommer til at fungere. Lad det være Maaneder eller et halvt Aar, det er ikke let at sige paa Forhaand, men der vil gaa nogen Tid, og naar de autoriserede Revisorer komme til at fungere, ville de ikke heller straks være i Stand til at tage unge Mennesker paa Kontoret. Det vil derfor være heldigt, om Ministeren har det Spillerum paa et Par Aar ud over den Tid, hvori de kunne uddannes, til at benytte sin diskretionære Myndighed. Jeg kan sige, at saa længe jeg har den Ære at fungere, skal denne Ret naturligvis blive benyttet med den største Diskretion, og jeg tror i Virkeligheden, det vil vise sig, at de 5 Aar ere ikke for lang Tid.

Ligeledes maa jeg bringe det ærede